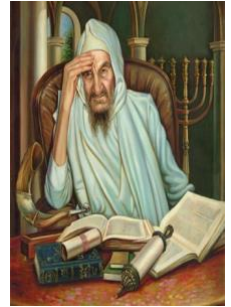

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.
 נהנתם מהעלון? רוצים לזכות אחרים? לזיכוי הרבים באיזור מגורכם ולהקדשות פנו ל:
 mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "כי תבוא"

מעשה בילד קטן שרצה לקנות גלידה. הוא ביקש כסף מההורים והלך לבית הקפה שממול ביתו. הוא התיישב והמלצרית ניגשה אליו. הוא שאל אותה מה המחיר לגלידה והיא ענתה "10 שקלים". הילד הוריד את מבטו לריצפה ושאל בבושת פנים "האם יש גלידה ב 5 שקלים. המלצרית שהבינה שממנו היא לא תראה טיפ שהרי יש לו רק 5 שקלים, הגיבה בחוסר סבלנות, "כן, יש גלידה ב 5 שקלים אך ללא סירופ שוקולד ופיצפוצים. הילד ענה בחיוך שהוא מבקש גלידה ב 5 שקלים, היא הלכה ולאחר כמה דקות הגישה לו בחוסר שמחה, את הגלידה. הילד ישב בבית הקפה ונהנה מהגלידה במשך כחצי שעה. כשהוא סיים הוא השאיר על השולחן את הכסף שהיה לו בכיס. המלצרית ראתה שהוא הלך ואמרה בליבה "ברוך שפטרנו מעונשו של זה" היא הלכה לנקות את השולחן ולקחת את ה 5 שקלים עבור הגלידה, אך היא לא האמינה למראה עיניה, היא ראתה שם מטבע של 10 שקלים. עכשיו היא הבינה מדוע הילד ביקש גלידה ב 5 ולא ב 10, לא בגלל שלא היה לו, אלא בגלל שרצה להשאיר לה טיפ. כמה מוסר אפשר ללמו מסיפור זה. לדון כל אחד לכף זכות. וגם עוד משהו שרואים, הילד הקטן וויתר על ההנאה שלו כביכול (מהסירופ ומהפיצפוצים) רק בשביל להשאיר למלצרית טיפ, העיקר לשמח יהודי אחר. נלמד כולנו לוותר בשביל השני ולדון כל אחד לכף זכות במיוחד בחודש הסליחות והרחמים.

חיזוק מפרשת השבוע: לעניין מצוות ביכורים, אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה כורך עליה גמי על מנת לסמן אותה ואומר "הרי זו ביכורים". והשאלה היא, מדוע דווקא גמי? והינה אפשר לפרש, אדם שיורד לשדהו ורואה פירות מבלבלים, אפשר שתעלה במחשבתו גאוה, "כוחי ועוצם ידי עשה זאת", ויגבה ליבו וישכח מכוחו של ה' יתברך. ולכן נאמר גמי, שגמי ראשי תיבות : גדולים מעשה ה' (י' ו ה' הן אותיות של ה'). ואומר הארי הקדוש, שמצוות ביכורים מכפרת על חטא המרגלים, שכן בחטא המרגלים הם דיברו רעה על הארץ ועל פירותיה, אך כשאדם מודה לה' במצוות ביכורים הוא מכפר על חטא המרגלים שבמקום לשבח את הארץ הם קלקלו ודיברו רעה על הארץ. ואם הם נענשו שדיברו על הארץ, קל וחומר אדם שמדבר על אדם אחר. צריכים אנו להשתדל בכל כוחנו לשמור על פינו ולא לפגוע ולצער אף אדם.

השבוע י"ח אלול, זהו יום הולדתם של הבעל שם טוב הקדוש ובעל התניא רבי שניאור זלמן מלאדי.

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:24	19:13	19:58
ת"א	18:21	19:11	19:54
חיפה	18:23	19:12	19:56
באר שבע	18:23	19:13	19:56

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, חדווה בת מסעודה. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר, יהושוע בן תמו, שלום בן גאולה.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

מעשה שהיה כשהבבא סאלי היה בדירתו בירושלים, וחתנו שהה שם במחיצתו במשך כל הלילה. בבוקר, ביקש החתן מהבבא סאלי טלית ותפילין, כדי להתפלל. הבבא סאלי סירב ולא נתן לו, וכשהוסיף לבקש ולהתפלא על סירובו של הבבא סאלי, אמר לו הבבא סאלי "לך הביתה ותיקח את הטלית והתפילין שלך ותניח. ומהיום והלאה קח אותם לכל מקום שתלך, וכי הטלית והתפילין אינם חשובים לך כמו הארנק והכסף שלך? הרי עם ארנק וכסף אתה הולך תמיד, ומדוע את התפילין אתה משאיר בבית? קח עימך אותם לכל מקום ואל תסמוך על שולחן אחרים בענייני המצוות! מעשה זה חזר על עצמו עם

הרב הגאון יחיאל אבוחצירא, הבבא סאלי אמר לו את אותם דברים, והכריחו ללכת לישיבה בה למד ולהניח את התפילין של עצמו.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

תכלית האדם היא להיות בבחינת "מעייין" הנובע מים מעצמו וגם משפיע אותם חוצה כדי שכולם יוכלו להנות מהם. "יפוצו מעיינותיך חוצה" (משלי), כי אדם לעמל יולד (איוב). "לעמל" ראשי תיבות: ללמוד על מנת ללמד". כלומר, שיעקר עמלו של האדם בעולם צריך להיות בכך שילמד תורה לאנשים אחרים ויזכה את הרבים במה שלמד.

בכל פעם שאבא מתגבר על תאוות השינה שלו ומשכים לעבוד את בוראו, הוא מעורר על ילדיו את זכותו של אברהם אבינו שנאמר בו "וישכם אברהם בבוקר" ומתמלא עליהם ה' ברחמים, ויוצאת בת קול ומליצה בעדם ומצווה למקטרג את מה שנאמר בפרשת העקידה "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה".

בעניין מצוות ביכורים, נמצא לפי דבריו הקדושים של ספר החינוך (מצוה צא), ששורש מצות הבאת ביכורים הוא כדי לחנך אותנו להכיר טובה לה' יתברך, על כל החסדים המרובים שהוא גומל עימנו בכל עת, ולהודות לו על כך מכל הלב והנשמה. וכאשר יהודי זוכה להכיר טובה לה' יתברך על הטובות שהוא מטיב עימו ומודה לו על כך מעומק הלב, בזה הוא נעשה כלי ראוי לברכה, וה' מוסיף להטיב עימו עוד ועוד ולהריק עליו שפע של ברכה.

הבעל שם טוב הקדוש

היה יהודי אחד מבוגר בשנים, אשר לא היו לו ילדים. פעמים רבות ביקש מהבעל שם טוב שיתפלל עבורו לילדים אך הבעל שם טוב תמיד שתק ולא דיבר. לאחר תקופה, הסכים הבעל שם טוב לברך אותו שיהיה לו ילד. אך יחד עם זאת הזהיר אותו שישגיח על ילדו ויהיה צמוד אליו כדי שיגדל

לקדושה ולטהרה, "אסור לך לעזוב אותו לבד לרגע". הסכים היהודי והבעל שם טוב בירכו שה' יתן לו ילד, והינה ברכת הצדיק לא איחרה לבוא, וה' העניק ליהודי ולאשתו ילד. היהודי קיים את הבטחתו לבעל שם טוב, הוא שמר על בנו ממש קרוב אליו, כאשר הילד היה בן שנתיים, נפטר הבעל שם טוב, עברו עוד 3 שנים והילד היה בן 5. לאט לאט הרויו נתנו למשרתת לשמור על הילד ושכחו מהבטחתם

לבעל שם טוב שישמרו עליו. באותה עיירה, היה גוי שמנגן והניגון שלו גורם לדוב לרקוד. אנשים נהגו לבוא ולשמוע את המנגינה שהגוי מנגן ולראות איך הדוב רוקד, זה היה די משעשע. ששמעה המשרתת על כך, החליטה ללכת ולראות את הפלא הגדול. היא השאירה את הילד הקטן לכמה רגעים לבד, כשחזרה המשרתת לבית ראתה שהילד לא נמצא, החיפושים החלו, האמא האבא השכנים כל העיירה מחפשת את הילד הקטן, אך אף אחד לא מצא אותו כאילו בלעה אותו האדמה. האב, לא ידע למי לפנות, על כן הלך למז'יבוז אל אדל, הבת של הבעל שם טוב, הוא סיפר לה תוך כדי בכי מר, את אשר אירע, "לצערי אין לי איך לעזור לך" אמרה, אך אוכל ללכת לקברו של אבי, הבעל שם טוב ולחכות שם לתשובה מהשמיים ואולי ה' ישיע אותך. כשחזרה הבת אמרה לו "הבעל שם טוב ציווה שתעבור אצל כל בית מרזח, ותספר את הצרה שלך לבעל הבית מרזח ותשאל אותו אם ראה ילד קטן." היהודי עבר וחיפש בתי מרזח. כל בית מרזח או אכסניה שהיו בדרך הוא נכנס ושאל, וכך כל אחד היה נאנח ומתפלל עבורו שימצא את בנו הקטן והיו אומרים לו כולם שהם לא ראו שום יהודי קטן. כך עברו להם ימים ושבעות והוא לא מוצא את בנו הקטן. הוא התייאש, והחליט לוותר, פתאום הוא עבר ליד אכסניה, תחילה לא נכנס אליה מרוב ייאוש, אך פתאום הרגיש קול פנימי בלב, "תנסה פעם אחרונה" אמר הקול הפנימי בליבו. והינה לתדהמתו בעל האכסניה לפי הסימנים והפרטים שמסר האב, אמר לו שאכן בנו נמצא בכפר הזה. והוא גר בבית של הפריץ המקומי. המשיך בעל האכסניה לספר, "יש לנו פריץ מקומי וזקן שאין לו ילדים. הכומר יעץ לו לחטוף ילד יהודי ולגדלו אצלו, כדי שאחר כך יוכל להטבילו ולהפוך אותו לכומר. וכך בעצם יוכל הפריץ הזקן למות כאשר השאיר בעולם ילד נוצרי שימשיך את השושלת שלו." והינה המשיך בעל האכסניה לספר ליהודי, "כבר כמה חודשים שהביאו לפריץ ילד יהודי קטן כבן 5 ומאז הוא גדל בביתו של הפריץ. היום קבעו לו טקס הטבלה ועושים חגיגה גדולה ביותר עבור הטבלתו וצירופו לנצרות. הם מכינים חגיגה גדולה וכבר הגיעו המון אורחים למלון. עתה מחכים רק לבישוף הגדול, העומד לערוך את הטקס בעצמו. התקווה שהיתה בליבו של האב, פתאום נעלמה, הוא נשבר לרסיסים. אך הוא נזכר שהבעל שם טוב ציווה עליו ללכת ולעבור באכסניות שבדרך, והבטחת הבעל שם טוב נתנה לו תקווה קטנה. הוא שאל את בעל האכסניה אם יש לו עצה כלשהי להציל את בנו מהפריץ, אך האכסנאי הראה בידו סימן שאין מה לעשות בנידון. הפריץ שונא יהודים, ואין כל טעם לנסות אפילו לפדות את בנך בכסף. אולם יש אומרים שהבישוף עצמו לא שונא יהודים בכלל, על כן עצתי אליך היא שתתקדם אתה אל הבישוף לפני שיכנס לכפר ותספר לו את כל הסיפור, אולי ה' יעשה נס והבישוף יעזור לך. היהודי קיבל את העצה ויצא מיד לדרך. אחרי רבע שעה של נסיעה הוא הבחין בכירכרה רתומה לשלושה סוסים לבנים ומסביבה פרשים רכובים על סוסים כמשמר כבוד. הוא קפץ לאמצע והחל לפרוץ בבכי אומלל. כמישהו שמבקש רחמים. הבישוף ציווה לעצור את המרכבה, ירד ושמע את סיפורו של היהודי האומלל. הבישוף אמר שהוא לא יודע אם הדבר אפשרי כבר, אך הוא מציע לו שיעמוד בצד ויסתכל איך העניינים מתפתחים.. הפריץ הזקן קיבל את הבישוף בקבלת פנים חמה במיוחד, הוא סיפר לו בשמחה כי לפי עצת הכומר חטפו בשבילו ילד יהודי אשר באמצעותו הוא יבטיח לעצמו "עולם הבא נוצרי" השמור לחוטפי ילדים יהודים. למשמע הדברים החל הבישוף לצחוק, "כל טרחן לשווא", אמר הבישוף לפריץ. "אתה חושב שאם תחטוף יהודי ותתיז עליו כמה טיפות מים הוא יהפוך להיות נוצרי מהר? היהודים הם כמו דבק חזק, אי אפשר להפריד אותם. הם קשורים אחד לשני. הינה נעשה ניסיון, הילד הזה גדל בביתך, האכלת אותו, פינקת אותו, השקת אותו, הלבשת אותו, דאגת לו באופן מסור כמו שרק היה חולם כל ילד, ומה אתה חושב שקנית אותו? הינה, תשחרר אותו החוצה ותראה שהיהודי הראשון שהוא פוגש הוא מחבק וקופץ עליו כאילו בן קופץ לזרועות אביו..." הפריץ רצה לראות אם דברי הבישוף נכונים, הכומר כמובן אמר שהבישוף טועה, הוא כמובן לא ידע שהאיש

שעומד בחוץ הוא אביו של הילד. כאשר הכומר והפריץ שיחררו את הילד החוצה, הוא לפתע ראה את אביו, הילד רץ מהר בבכי קורע לב אל אביו והחלו השניים להתחבק ולבכות יחדיו, אף אחד לא נשאר אדיש למראה זה, כולם נדהמו איך הבישוף צדק, הכומר ניסה לשכנע את הפריץ לא לוותר אך הבישוף אמר לפריץ "עזוב אותו, תראה כמה הם מאוחדים שהוא אפילו צעק לו "אבא" אמרתי לך היהודים קשורים כמו בן אל אביו." היהודי תפס את בנו ומהר החל לברוח מהמקום, הם קפצו אל העגלה ומיהרו לכפר שלהם. בדרך הם הבחינו מולם בכרכרה מפוארת ביותר, ומסביבה פרשים עם סוסים כמשמר כבוד. והינה הם רואים שזה הבישוף בכבודו ובעצמו. האיש היהודי עצר כדי להודות לבישוף, אך הבישוף המשיך ולא אמר לו שלום כאילו לא הכירו כלל. פתאום החל היהודי לחשוב לעצמו, "איך בדיוק הבישוף הגיע מהכיוון הנגדי? הרי השארתי אותו עם הכומר והפריץ באותו כפר?" המשיך היהודי במחשבותיו תוך כדי שהוא מתקרב למז'יבוז לספר לאדל בתו של הבעל שם טוב על המעשה שהיה ואיך קיבל את בנו בחזרה בזכות ברכתו של הבעל שם טוב. ובנתיים הגיע הבישוף לכומר ולבית הפריץ. הפריץ שהוא שיכור, התקדם לבישוף ושאל אותו לפרש חזרתו? "האם שכחת משהו?" שאל הפריץ, ענה לו הבישוף "רואה אני שאתה שיכור, וכי מה אוכל כבר לשכוח? פשוט נשברה לי העגלה והתעכבתי עד שהחליפו לי עגלה להגיע אליך." בוא ונתחיל בטקס אמר הבישוף לפריץ. הפריץ שהיה המום ולא הבין מה קורה, ענה "והרי אמרת לעזוב את היהודי לנפשו ולא להטבילו וכי התחרטת פתאום? הבישוף לא הבין מה הפריץ רוצה, והפריץ לא הבין מה הכומר רוצה ובסוף כשהגיע היהודי לביתו של הבעל שם טוב לספר לאדל את אשר קרה, ישר אמרה לו אדל "אבי היה צריך להתאמץ כדי לעזור לך לחלץ את בנך, ולכן הוא ירד למטה לעולם הזה בדמות הבישוף כדי להחזיר לך את בנך הקטן". וזהו כוחו של הבעל שם טוב הקדוש הקדוש, זכותו תגן עלינו.

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו !

אנו מעוניינים להפיץ את העלון לעוד מקומות בארץ, כל מי שקורא את העלון ונהנה מהסיפורים, ורוצה שהעלון ימשיך להגיע אליו בכל שבוע, מוזמן לפנות אלינו במייל או בטלפון הכתוב מטה, ואנו בעזרת ה' נדאג שהעלון ישלח אליכם בכל שבוע. וזה הזמן לברך ולהודות לכל הקוראים המתמידים, שה' ישפיע עליכם שפע, ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם. וברצוני להודות ולברך גם לכל מי שמסייע בהפצת העלונים, זכות התורה תגן בעדיכם ובעד משפחתכם. שנתבשר בבשרות טובות, ושה' ישלח משיח צדקנו, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

להפצת העלון, ולהקדשות לעילוי נשמת או לרפואה, ולזיכוי הרבים פנו למייל:

0523458725 או mahamardaniel@walla.co.il למספר:

"יהודי לעולם אינו בודד, כיוון שבכל מקום בו הוא נמצא, ה' איתו".

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך